

Radioavisen kaldte for et par uger siden Irak et slagtehus. Ritzau kaldte forleden Iraksituationen for en sump. Hyppigere og hyppigere er der sammenligninger med Vietnamkrigen. Syv spørgsmål, og statsministeren havde ikke tid til at svare.

Statsministeren har i det her forløb systematisk undgået alle de situationer, hvor han ikke var absolut tvunget til at forholde sig til Irak-spørgsmålet. Kun når han har været tvunget ned i Folketingssalen og ikke har kunnet undslå sig på grund af Folketingets forretningsorden, har statsministeren lidt modvilligt, lidt aggressivt eller affejdende besvaret spørgsmål om Irak.

Det må være vanskeligt for en regeringsleder at have taget så afgørende fejl i alle væsentlige forhold omkring så væsentlig en beslutning. Det må være vanskeligt at skulle se George Bush og Tony Blair krympe sig. Det må have været vanskeligt at se den amerikanske præsident Bush og folkene omkring ham blive mere og mere rådvilde, når de skulle forklare krigen. Det må være vanskeligt ikke engang at kunne hive ét resultat op af hatten i form af et befriet og et demokratiseret Irak og sige: Målet helliger midlet. Ikke engang det har man.

Fogh, Bush og Blair, I har løjet for jeres befolkninger, og resultaterne er udeblevet.

Her er sat noget i gang, som ikke kan styres. En del region er bragt til et punkt, hvor ingen løsninger længere kan siges at være gode. Statsterror er erstattet med terror. Folkeret er erstattet med junglelov. Demokrati og fred er erstattet med napalm, tortur og mord. Der er skabt kaos og had.

Der var ingen masseødelæggelsesvåben, der var ingen forbindelse til international terror endsige til Al-Qaeda. Der var ingen forbindelse mellem Irak og terrorhandlingerne den 11. september, der var ingen køb af uran. Det, som koalitionens til gengæld leverede, var klyngebomber, det var napalm, det var tortur og ydmygelser i de irakiske fængsler, det var tusindvis af dræbte civile. Krigen i Irak var i modstrid med folkeretten. Danmark forfulgte ikke FN-sporet. Krigsbeslutningen var ikke forankret i FN, sådan som den danske statsminister og udenrigsminister i månedsvis forkyndte. Krigen var ulovlig. Irakkrigen har åbnet en Pandoras æske af kaos. Det er ikke noget, vi tror. Det er noget, vi ved.

FN's generalsekretær, Kofi Annan, bekræftede det forleden. Kofi Annan tog bladet fra munden og sagde det, som vi alle vidste: Krigen var ulovlig. Og han tilføjede, at den, der vil udbrede

demokrati, selv må underkaste sig demokrati, og at den, som vil prædike legitimitet, selv må underkaste sig legitime virkemidler.

Det har i den her periode, synes jeg, også været forstemmende at opleve, hvor lidt kritisk den danske presse har været i forhold til alle ikke-svarene fra statsministeren, i forhold til alle omskrivningerne. I modsætning til den udenlandske debat har der i Danmark været en underlig tavshed om vel nok det vigtigste punkt af alle, nemlig krigen, som man satte i gang på et grundlag, der ikke holdt.

Men er det det danske folkestyre værdigt? Er det niveauet for regeringens magt i Danmark? Er det den demokratisforståelse, som regeringen vil gøre til en eksportvare gennem krig? Er det værdigt, er det legitimt at ville tie sandheden ihjel?

Regeringen har mange grunde til at gå af, som der er gjort rede for tidligere i dag. Irakkrigen mange fordrejninger, manipulationer, eufemismer, løgne og fortællelser er kronjuvelen i denne regerings moralske forfald.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Jens Rohde, som nu kommer på tallerstolen som ordfører for at besvare en lang række spørgsmål fra følgende medlemmer: Fru Pernille Rosenkrantz-Theil, fru Line Barfod, hr. Torben Hansen, hr. Holger K. Nielsen, hr. Frank Jensen, fru Pernille Blach Hansen, fru Lotte Bundsgaard, fru Sandy Brinck, fru Anne Grete Holmsgaard, fru Sophie Hæstorp Andersen, fru Elsebeth Gerner Nielsen, hr. Mogens Nørgård Pedersen, fru Marianne Jelved, hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Jan Petersen.

Kl. 14.20

Reglen er den, at de, som jeg har nævnt her, som er ordførere for partierne, får de første spørgsmål. Spørgetiden er 1 minut, og svartiden er også 1 minut.

Det er først fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Jens Rohde talte i sit ordførerindlæg om bekymringsindustrien og talte om, at forandring og tryghed hang sammen, om at frihed og tryghed skulle gå hånd i hånd osv. Derfor vil jeg gerne i forhold til de mange offentligt ansatte, der er dybt bekymrede over deres fremtid, høre, om hr. Jens Rohde kan svare på de tre spørgsmål, som Forbundet af Offentligt Ansatte har stillet på deres kongres i dag. Jeg så, at hr. Jens Rohde